

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4PP/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319011470
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319011470.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému F. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28.01.2020, sp. zn. 4Pp/73/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného F. G., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného F. G. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 18T/17/2018 zo dňa 26.03.2018 v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomnom odôvodnení poukazoval na kladné hodnotenie jeho osoby z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré podľa jeho názoru súd I. stupňa nebral do úvahy. Domáhal sa, aby nadriadený súd „vzal do úvahy jeho argumenty, rozhodol správne a nestranne, má za to, že okresný súd bral do úvahy len objektívnu stránku jeho osoby ako takej“.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako vyplýva zo zákonných ustanovení, ktoré súd I. stupňa cituje v odôvodnení napadnutého uznesenia, výkon polovice takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmienčné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je :

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmienčnom prepustení) bude viesť riadny život.

Čiastočne neodporúčajúci záver z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, hoci správanie odsúdeného v režime výkonu trestu je aktuálne v komplexe hodnotené pozitívne, korešponduje s trestnou minulosťou odsúdeného. Treba zdôrazniť, že odsúdený sa doposiaľ dostal do konfliktu s Trestným zákonom 7-krát pre úmyselnú trestnú činnosť, z toho v 6 prípadoch za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Predchádzajúce odsúdenia a opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ba ani to, že už v minulosti bol podmiennečne prepustený, na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok.

Hodnotenie podmienok pre podmiennečné prepustenie nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien a trestov v režime výkonu trestu, hoci aj tieto sú významným ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený 1 krát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Práve kriminálny spôsob života aký viedol odsúdený v minulosti, nepriaznivá resocializačná prognóza a vysoké riziko sociálneho zlyhania a zvýšeného rizika recidívy páchania trestnej činnosti nedávajú dostatočný záver pre konštatovanie priaznivej prognózy vedenia riadneho života odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Sťažnostné námietky odsúdeného nie sú dôvodné, pretože súd I. stupňa po vykonanom dokazovaní správne prihliadol na všetky - nielen pozitívne, ako sa ich a len ich domáha odsúdený, ale správne aj na všetky negatívne skutočnosti a fakty. Niet pochyb o tom, že súd I. stupňa konal vo veci nestranne, námietky odsúdeného v tomto smere boli len všeobecné bez akejkoľvek ich konkretizácie. Za porušenie zásady nestrannosti nie je možné považovať to, že postup súdu - inak správny a zákonný - nezodpovedá subjektívnym predstavám odsúdeného.

Na tom základe nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).